

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa **PhDr. F. V.** bytom V., B. ul. č. X. proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o príplatok k starobnému dôchodku, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 11. júna 2008, č.k. 3 Sd/25/2008 - 22, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 11. júna 2008, č.k. 3 Sd/25/2008 – 22, **p o t v r d z u j e.**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom v Košiciach z 11. júna 2008, č.k. 3 Sd/25/2008 – 22, potvrdil rozhodnutie odporkyne z 11. marca 2008 číslo X., ktorým podľa § 2 ods. 1 a § 4 zákona č. 274/2007 Z.z. o príplatku k dôchodku politickým väzňom nepriznala navrhovateľovi príplatok k dôchodku, z dôvodu, že navrhovateľ nebol oprávnenou osobou podľa § 2 ods. 1 uvedeného zákona, lebo nebol rehabilitovaný podľa zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii v znení neskorších predpisov, ani podľa zákona č. 82/1968 Zb. o súdnej rehabilitácii a ani podľa zák. č. 125/1996 Z.z. o nemorálnosti a protiprávnosti komunistického systému.

Krajský súd z obsahu administratívneho spisu odporkyne a z predložených dôkazov nepovažoval za preukázané, že by navrhovateľ bol politickým väzňom, ktorý bol najmenej po dobu troch mesiacov vo väzbe, alebo vo výkone trestu odňatia slobody a z toho dôvodu by bol rehabilitovaný podľa osobitných predpisov. Zhodne s odporkyňou preto zistil, že navrhovateľ nie je oprávnenou osobou na priznanie príplatku k dôchodku politickým väzňom.

Navrhovateľ sa odvolaním domáhal zmeny rozsudku krajského súdu a zrušenia rozhodnutia odporkyne. Namietal, že od 29. mája 1949 bol zadržaný a umiestnený v zámku v O., odkiaľ ho v zmysle rozhodnutia stranických orgánov denne vozili nákladným vozom do práce do bane 18 mesiacov. Dňa 8. októbra 1951 dostal doporučenú zásielku, že sa má hlásiť do 52. pomocného technického práporu /PTP/ S. Po príchode do S. 11. októbra 1951, kde prišiel o 17.00 hod., pre oneskorený príchod bol vzatý do väzby. Mal klasifikáciu „E“, výcvik bez zbrane s poznámkou „postup nežiaduci“, čo dosvedčovalo, že sa nejedná o politického väzňa, ale ide o „zámerný omyl“. Žiadal, aby bol v konaní zadovážený evidenčný list, v ktorom má potvrdenú iba brigádu a predošlý pobyt 548 dní v tábore nútených prác (ďalej len „TNP“) nie je uvedený.

Odporkyňa vo vyjadrení na odvolanie navrhla napadnutý rozsudok ako správny vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 250s OSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu nemožno vyhovieť.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 274/2007 Z.z. oprávnenou osobou na poskytnutie príplatku k dôchodku politickým väzňom je fyzická osoba, ktorá bola najmenej tri mesiace väznená, alebo najmenej tri mesiace vo výkone trestu odňatia slobody, bola rehabilitovaná podľa osobitných predpisov, vypláca sa jej starobný dôchodok, predčasný starobný dôchodok, invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu, výsluhový dôchodok, invalidný výsluhový dôchodok, alebo invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu a ku dňu podania žiadosti o príplatok je štátnym občanom Slovenskej republiky.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že navrhovateľ nie je oprávnenou osobou v zmysle citovaného zákonného ustanovenia, lebo aj keď bol rehabilitovaný podľa zákona č.

82/1968 Zb. o súdnej rehabilitácii, nebol politickým väzňom, ktorý bol najmenej tri mesiace väznený, alebo ktorý bol najmenej tri mesiace vo výkone trestu odňatia slobody. Obmedzenie jeho osobnej slobody na základe výmeru Krajskej komisie č. 13 v B. zo 4. júna 1949 číslo 1621/49, potvrdeného výmerom odvolacej komisie pri Ministerstve vnútra Československej republiky v Prahe z 13. októbra 1949 číslo 256/71-1-TNP/006 na základe ktorého bol navrhovateľ v čase od 30. mája 1949 až do 30. novembra 1950 v tábore nútených prác však nie je dobou väzby alebo dobou výkonu trestu, ako to pre vznik nároku na príplatok predpokladá zákon.

Navrhovateľ v súvislosti s týmto konaním o nároku na príplatok k dôchodku podľa zákona č. 274/2007 Z.z. nepreukázal, že bol súdne trestaný, nepredložil potvrdenie Archívu Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky so sídlom v Leopoldove o dobe väzby a výkonu trestu. Hoci bol súdne rehabilitovaný, aj sám na pojednávaní pred Krajským súdom v Košiciach 11. júna 2008 potvrdil, že nikdy nebol vo väzbe ani vo výkone trestu odňatia slobody, ale bol zaradený v tábore nútených prác, o čom svedčí obsah predloženého výmeru komisie, ako aj rozhodnutia Okresného súdu v Košiciach z 12. septembra 1968, č.k. Nt 356/68, o jeho rehabilitácii.

Za zaradenie a pobyt v tábore nútených prác (i keď bol tento pobyt dlhodobý, a to v čase od 30. mája 1949 do 30. novembra 1950), nemohla odporkyňa priznať navrhovateľovi príplatok k dôchodku politickým väzňom podľa § 2 ods. 1 zákona č. 274/2007 Z.z., lebo pobyt v tábore nútených prác nebol dobou väznenia by alebo výkonu trestu v zmysle citovaného zákonného ustanovenia.

Nemožno preto vytýkať súdu prvého stupňa, keď rozhodnutie odporkyne z 11. marca 2008 číslo X. potvrdil.

Odvolací súd považuje skutkové zistenia súdu prvého stupňa za dostatočné a jeho právne závery za správne, preto jeho rozsudok podľa § 219 OSP ako vecne správny.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo v ňom nemal úspech.

P o u ě n i e : P r o t i t o m u t o r o z s u d k u n i e j e p r í p u s t n ý o p r a v n ý p r o s t r i e d o k .

V Bratislave 26. februára 2009

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová